

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35EK/1569/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119373428
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119373428.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: GeCom, s. r. o., Hviezdoslavova 6082/1A, IČO: 36 705 268, právne zastúpený: JUDr. Slavomír Kučmáš, advokát, Plynárenská 1, 071 01 Michalovce, IČO: 35 557 192, proti povinnému: B. R., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXX, XXX XX Y., o vymoženie 78,44 eur a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Peter Cirbes, Letná 47, 040 01 Košice, IČO: 31 949 266, o námietkach proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35EK/1569/2019 zo dňa 06.04.2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 13.09.2019, domáhal vymoženia pohľadávky vo výške 78,44 eur a trov exekúcie, na základe exekučného titulu - Uznesenie č. k. 7Csp/103/2018 - 48 vydané Okresným súdom Michalovce dňa 02.07.2019 (ďalej len "exekučný titul"). Súd vykonaním exekúcie poveril dňa 01.10.2020 súdneho exekútora, JUDr. Petra Cirbesa, so sídlom exekútorského úradu Letná 47, 040 01 Košice, ktorý ju vedie pod sp. zn. 293EX 448/19.

2/ Súdny exekútor dňa 17.01.2020 (vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení nesprávne uviedol 17.01.2019) vydal upovedomenie o zastavení exekúcie (ďalej len „upovedomenie“) a výzvu na úhradu trov exekútora (ďalej len „výzva“) podľa ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) z dôvodu, že na majetok povinného bol dňa 09.01.2020 vyhlásený konkurz. Zároveň vyzval oprávneného na zaplatenie trov exekúcie vo výške 72,- eur vrátane DPH, ktoré sú tvorené paušálnou náhradou výdavkov 60,- eur a DPH 20 % 12,- eur.

3/ Voči upovedomeniu a výzve oprávnený podal námietky, o ktorých rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 06.04.2020 tak, že ich zamietol. V odôvodnení, aplikujúc ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g/, ods. 3, ods. 4, § 198 ods. 2, § 199c ods. 1 Exekučného poriadku a § 166, § 166a a § 167f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“) konštatoval, že námietky boli podané v zákonom stanovenej lehote. Ďalej uviedol, že jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý predpokladá ustanovenie § 167f ZoKR, je zákaz začatia a vedenia exekučného konania a obdobného vykonávacieho konania (daňové exekučné konanie) a povinnosť rozhodnúť o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31OdK/627/2019 zo dňa 31.12.2019, zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 4/2020 dňa 08.01.2020, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: Marta R., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXX, XXX XX Y., ktorému bol ustanovený správca: P/J/L k. s., so sídlom kancelárie: Hviezdoslavova 1018, 075 01 Trebišov, značka správcu: S1836. V uvedenom uznesení súd uznal konkurz za hlavné insolvenčné konanie a zbavil dlžníka - povinného všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze a v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. V danej

veci pohľadávka, ktorej vymoženia sa domáhal oprávnený podaným návrhom na vykonanie exekúcie, predstavuje pohľadávku zo súkromnoprávneho vzťahu, ktorá vznikla v čase pred vyhlásením konkurzu, keďže v zmysle § 120 ods. 2 ZKR sa vznikom pohľadávky zo súkromnoprávneho vzťahu rozumie okamih vzniku práva na plnenie podľa § 488 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na to, či už nastal čas plnenia. S poukazom na uvedené, tak súdny exekútor postupoval v súlade so zákonom, keď vydal upovedomenie o zastavení exekúcie, keďže na povinného bol vyhlásený konkurz a predmetná pohľadávka môže byť upokojená len v konkurze alebo splátkovým kalendárom.

4/ Pokiaľ ide o námietku trov exekúcie súdneho exekútora, na ktorých úhradu zaviazal oprávneného, vyšší súdny úradník uviedol, že novelou Exekučného poriadku č. 348/2011 Z. z. s účinnosťou odo dňa 01.01.2012 sa odstránila nejednotnosť výkladu náhrady trov exekúcie súdneho exekútora v konaniach začatých pred 01.01.2012, kedy v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok povinného, pohľadávka (trovy) súdneho exekútora nadobudla charakter pohľadávky konkurznej, ktorú si exekútor musel prihlásiť do konkurzu. Uvedenou novelou došlo k prijatiu kogentnej právnej úpravy, v zmysle ktorej v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok povinného zaviazal exekučný súd k náhrade trov exekúcie oprávneného. Novelou Exekučného poriadku účinnou od 01.04.2017 došlo k viacerým zmenám exekučného konania, o. i. aj k úprave trov súdneho exekútora. Podľa § 199c ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa 198 ods. 2 oprávnený. V danom prípade bol vyhlásený konkurz na povinného podľa § 167 ZKR, a teda bol tu dôvod na zastavenie exekúcie, v dôsledku čoho súdny exekútor postupoval v súlade s Exekučným poriadkom, keď vydal upovedomenie o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, a zároveň v zmysle výzvy na úhradu trov zaviazal na ich zaplatenie oprávneného podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku. Judikatúra, na ktorú poukazoval oprávnený vo svojom vyjadrení, sa týkala trov súdneho exekútora v exekučných konaniach začatých do 31.12.2011. Toto exekučné konanie sa začalo doručením návrhu na vykonanie exekúcie dňa 13.09.2019, čím sa na neho vzťahuje vyššie uvedená úprava trov súdneho exekútora podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku. Oprávnený nepreukázal dôvody, pre ktorý by mal súd vrátiť súdnemu exekútorovi výzvu na úhradu trov na prepracovanie.

5/ V zákonom stanovenej lehote podal voči uzneseniu sťažnosť oprávnený. Napadnuté rozhodnutie považoval za nesprávne a v celom rozsahu s ním nesúhlasil. Je absolútnym prejavom disproporcionality, ak dlžník, od ktorého sa veriteľ snaží v súlade s platnými právnymi predpismi vymôcť dlžnú sumu, požíva väčšiu právnu ochranu, než veriteľ, v tomto prípade žalobca, ktorý riadne a včas poskytol žalovanému objednané internetové služby, za ktoré dlžník do dnešného dňa nezaplatil. Veriteľ bol preto nútený vymáhať svoju pohľadávku voči dlžníkovi vo výške 18 Eur v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce, sp.zn. 7Csp/103/2018, pričom na základe výzvy súdu zo dňa 11.07.2018 riadne uhradil súdny poplatok vo výške 16,50 Eur. V uvedenom súdnom konaní vznikli žalobcovi trovy konania vo výške 78,44 Eur. Následne po podaní návrhu na vykonanie exekúcie zaplatil žalobca opäť súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a taktiež mu vznikli trovy právneho zastúpenia vo výške 43,44 Eur. Na majetok povinného bol dňa 09.01.2020 vyhlásený konkurz a zároveň vyzval oprávneného (žalobcu) k úhrade trov exekučného konania spolu vo výške 72 Eur. Rovnako postupoval súd a súdny exekútor aj pri vymáhaní istiny v konaní 69Ek/1308/2019, kde takisto vyzval k úhrade ďalších trov exekučného konania spolu vo výške 72 Eur. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovi pri vymáhaní dlžnej sumy 18 Eur za poskytnutie služieb žalovaného, za ktoré nikdy neprejavila ani úmysel zaplatiť, vznikli celkovo trovy 342,32 Eur, čo považoval za extrémnu disproporcionalitu, ktorá predchádza aj nároku na náhradu akýchkoľvek trov konania vrátane trov exekúcie. Okrem toho došlo aj k porušeniu zásady spravodlivosti a vôbec zmyslu súdneho konania, predmetom ktorého by mala byť najmä ochrana a vymožitelnosť oprávnenej pohľadávky veriteľa, čo v tomto prípade absolútne zaniká. Zákon sa podľa jeho názoru má vykladať v prospech veriteľa a nemôžu mu byť pripísané na ťarchu trovy v takom obrovskom nepomere k žalovanej sume, t.j. záver je taký, že oprávnený ako veriteľ pri vymáhaní sumy 18 Eur je povinný znášať náklady vo forme súdnych trov a trov exekúcie spolu vo výške 342,32 Eur. Na základe uvedeného navrhol predmetné uznesenie podľa § 250 ods. 2 CSP zrušiť a vrátiť vec na nové konanie.

6/ K sťažnosti oprávneného súdny exekútor uviedol, že ide zjavne o účelovú konštrukciu, ktorá nemá oporu v zákone a zrejme má za účel odďaľovať ukončenie exekučného konania. Navrhol, aby súd sťažnosť právneho zástupcu oprávneného zamietol ako nedôvodnú a účelovo podanú.

7/ Sťažnosť oprávneného bola povinnému doručená na vedomie. K sťažnosti sa nevyjadril.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

11/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13/ Podľa § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak z osobitného predpisu vyplýva, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie.

14/ Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

15/ Podľa § 167f ods. 2 ZoKR ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

16/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanovenia súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

17/ Na doplnenie správnosti napadnutého rozhodnutia sudca už len dodáva, že v konaní bolo preukázané (na základe údajov zverejnených v Obchodnom vestníku č. 4/2020 dňa 08.01.2020), že uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. 31OdK/627/2019, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: Marta Ferencová, nar. 10.03.1979, bytom Iľáčovce 132, 072 11 Iľáčovce, ktorý je povinným v tomto exekučnom konaní. Vyšší súdny úradník správne vyhodnotil, že súdny exekútor bol povinný v takom prípade vydať upovedomenie o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku. Podľa citovaného ustanovenia exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak z osobitného predpisu vyplýva, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie. Tým osobitným predpisom je podľa poznámky pod čiarou zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“). ZoKR upravuje dva prípady, keď má byť bez zbytočného odkladu rozhodnuté o zastavení exekúcie - § 167f ods. 2 (vyhlásenie konkurzu v konaní o oddĺžení) a § 168b ods. 1 veta druhá (určenie splátkového kalendára v konaní o oddĺžení). Dikcia znenia § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku neprípúšťa úvahu rozhodujúceho orgánu o tom, či exekúciu zastaví alebo nie.

18/ Hoci oprávnený označil svoje podanie ako námietky voči upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov, z obsahu jeho podania vyplývalo, že zastavenie ako také nenamietal. Podanie oprávneného sa dotýkalo výzvy na úhradu trov exekúcie s ktorou nesúhlasil, pretože si trovy mal podľa jeho názoru súdny exekútor prihlásiť do konkurzu ako pohľadávku proti podstate.

19/ Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

20/ Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

21/ Vyšší súdny úradník vo vzťahu k námietke voči trovám exekúcie správne uviedol, že v danom prípade bol vyhlásený konkurz na povinného podľa § 167 ZoKR a judikatúra, na ktorú poukazoval oprávnený vo svojom vyjadrení, sa týkala trov súdneho exekútora v exekučných konaniach začatých do 31.12.2011. V predmetnom exekučnom konaní, ktoré sa začalo dňa 13.09.2019, sa na trovy súdneho exekútora vzťahuje úprava podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku. Z jednotlivých ustanovení Exekučného poriadku možno vyvodiť, že exekútorovi zásadne patrí náhrada trov exekúcie s výnimkami uvedenými v ustanovení § 198 ods. 1 Exekučného poriadku a § 199c ods. 2 pred bodkočiarkou Exekučného poriadku, pričom v tomto prípade mal súd za to, že nenastala žiadna zo zákonom výslovne predpokladaných výnimiek, kedy by súd súdnemu exekútorovi náhradu trov nepriznal. K ukončeniu exekúcie nedošlo splnením vymáhaného nároku povinným (solúciou), ale jej zastavením, v dôsledku čoho súdnemu exekútorovi vznikol nárok na náhradu výdavkov v zmysle § 198 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku. Podľa ustanovenia § 199c ods. 1 Exekučného poriadku platí, že ak sa exekúcia ukončila z dôvodu, pre ktorý exekútorovi prináleží vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Súdny exekútor vydal dôvodne upovedomenie o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, preto vznikla povinnosť oprávneného predpokladaná zákonom uhradiť súdnemu exekútorovi vzniknuté trovy exekúcie (náhradu hotových výdavkov).

22/ Pokiaľ ide o názor oprávneného, že zákon má byť na jeho strane (resp. sa má vykladať v prospech veriteľa), s uvedeným sa nemožno stotožniť. V civilnom konaní, ku ktorému sa zaraďuje aj exekučné konanie, platí zásada rovnosti strán. Nemožno preto uvažovať o lepšom postavení oprávneného v exekučnom konaní. Oprávnený, ktorý disponuje exekučným titulom má výhodu len v tom, že o jeho právnom nároku bolo právoplatne rozhodnuté v základnom konaní a má právo domáhať sa jeho splnenia, a to aj núteným spôsobom. Neznamená to však, že jeho pohľadávka musí byť v každom prípade v exekúcii uspokojená. Exekučný poriadok stanovuje výnimky, kedy nedôjde k naplneniu účelu exekučného konania, t.j. uspokojeniu vymáhaného nároku oprávneného ako veriteľa, ale k jeho ukončeniu bez toho, aby bol nárok splnený. Medzi také zákonné výnimky patrí najmä nemajetnosť povinného a insolvenčné konanie (§ 61n ods. 1 Exekučného poriadku). V posudzovanej veci došlo k zastaveniu exekúcie pre insolvenčné konanie, v ktorom bol povinný oddĺžený konkurzom. Ako už bolo vyššie uvedené, pri strete exekučného konania s konkurzným konaním dochádza k zastaveniu exekučného konania. Vyplýva to z charakteru konkurzného konania, ktoré sa niekedy označuje aj ako generálna exekúcia, pretože v ňom dochádza k hromadnému uspokojovaniu veriteľov, na rozdiel od individuálneho uspokojovania pri exekúcii podľa Exekučného poriadku. Pri oddĺžení (formou konkurzu alebo splátkovým kalendárom) podľa IV. časti ZoKR, keď súd v zmysle ustanovenia § 166e ods. 1 ZoKR dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom, vstupuje do popredia účel oddĺženia, ktorým je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou, jeho dlhov (§ 166 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii), aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok a aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy (viď nález Ústavného súdu SR z 10. januára 2017, sp. zn. III. ÚS 570/2016).

23/ Na záver, k namietanej disproporcionalite, možno dodať, že k nej prispel aj oprávnený, ktorý si podal osobitne dva návrhy na vykonanie exekúcie (osobitne návrh na vymoženie istiny, zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania a osobitne návrh na vymoženie trov základného konania), pričom mu tieto nároky boli priznané v jednom konaní vedenom pred Okresným súdom Michalovce, sp. zn 7Csp/103/2018. Prvý návrh na vykonanie exekúcie súdu doručil dňa 07.08.2019, hoci rozhodnutie o výške trov základného konania (na základe ktorého si nárok uplatnil v exekučnom konaní osobitne) už bolo v tom čase nielen vydané (02.07.2019), ale aj právoplatné a vykonateľné (03.08.2019). V oboch exekučných konaniach sa nechal zastúpiť právnym zástupcom, čo je na jednej strane jeho právom, no na druhej strane sa o tieto trovy exekúcie oprávneného navýšil vymáhaný nárok. Oprávnený tak tým, že nepodal len jeden návrh na vykonanie exekúcie, niesol dvojnásobné riziko, že v prípade neúspešného exekučného konania bude musieť dvojnásobne uhradiť trovy súdneho exekútora a rovnako zostanú neuhradené aj jeho nároky. V zmysle ustanovenia § 199b Exekučného poriadku platí, že oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Keďže nedošlo k procesnej situácii, na základe ktorej by bolo možné povinnému uložiť povinnosť náhrady trov oprávneného alebo trov exekúcie súdneho exekútora a ako už bolo vyššie v bode 21/ tohto odôvodnenia uvedené, nebol daný ani zákonný dôvod, pre ktorý by súd nemal priznať súdnemu exekútorovi trovy konania - predstavujúce náhradu výdavkov podľa § 198 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku [ktoré si uplatnil vo Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov stanovenej výške (§ 22 Vyhlášky), zvýšenej o daň z pridanej hodnoty podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku]. Preto úvaha o nepriznaní trov súdnemu exekútorovi z dôvodu disproporcionality medzi výškou vymáhaného nároku a trov súdneho exekútora nie je dôvodná a nemá oporu v zákone.

24/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca s poukazom na ustanovenie § 250 ods. 1 CSP sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.